

ны тѣ. Най послѣ, на третья та година, въ 146 г. до Р. Х., Римляны тѣ презели съ пристѣпъ градски тѣ стѣны, но и тамъ трѣбало да преземать съсъ бой съка улица: страшно крѣвопролитіе са продѣлжавало шесть дни по улицы тѣ и въ самы тѣ кѣщья. Отъ 700,000 жители на Карѣагенъ остало само 56,000, които были продадени робы. Града запалили на много мѣста; той горѣлъ равно седемнайсетъ дни.

9. Преземанье то на Коринѣъ.

Гърцы тѣ нищо не са научили отъ предня та си исторія; междуособны тѣ раздоры направили ги нѣкога добывка на Филиппа Македонскаго, и тѣзи същи тѣ раздоры ги отдали въ добывка на Римляны тѣ. Спарта враждувала на Коринѣъ, Коринѣъ подигалъ други тѣ градове срѣщо Спарта. Много издадници имало между Гърцы тѣ: тѣ са съединили съ Римляны тѣ и ги привыкали въ земя та си. Консулъ Муммій потеглилъ срѣщо Коринѣяны тѣ и срѣщо тѣхны тѣ съюзници и ги разбилъ: въ тѣзи съща та година, когато былъ съсъпанъ Карѣагенъ, той презелъ Коринѣъ. Като разграбили богатя градъ, римски тѣ войны го запалили. Дворцы отъ най прекрасна архитектура станѣли жертва на пламъка. Суровый тѣ побѣдитель испроводилъ въ Римъ много драгоцѣнны картины и статуи; но той былъ толкозь неукъ въ искусства та, щото далъ на маринары тѣ строго повелѣніе, въ случай, ако са разбіе или са изгуби нѣкоя статуя, — да направѣтъ непремѣнно таквази. Той смѣталъ искусство то за простъ занаятъ.

Жители тѣ на Коринѣъ и много други Гърцы закарали въ робство. Чрезъ тѣхъ грѣцка та философія и художества та были пренесены въ Римъ, а отъ тамъ са распрострѣли по сички тѣ страны на земныя шаръ. Съ такъвзи начинъ, Гърцы тѣ, слѣдъ загуба та на могущество то и на націонална та си свобода, на дълго ёще имали вліяніе върху хода на челоуѣческо то обра-зованіе.